

Хоч як я хотів коротенько подати дещо про кінєць, то все воно вийшло обширнїйше. Але я ще не сказав всього. Отже скажу ще дещо, та ще поверховнїйше, чим доси.

Природа має множество способів на те, щоби зі старих свїтів робити нові. Кожда планета, котра старіє ся, з'уживає свій воздух при ріжних хемічних процесах на нїй. Через те тратить такий свїт, чи планета, свій панцир, який хоронив її перед метеорами. Метеори можуть тоді сміло видовбувати на нїм величезні провали, бо не перешкаджає їм охоронний плащ.

Наш місяць не має вже сього охоронного плаща. — Кожда старіюча ся планета поволи розкурює ся. Що секунди відривають ся частинки пороху і пропадають у всесвїті. Свїт маліє, біг його навкола своєї оси стає повільним, врешті зівсїм устає і він обертає ся вкола сього сонця, звернений лиш одною стороною. Наш місяць також не обертає ся, через те ми видимо лиш все одну його половину. Він справді раз оберне ся в протягу 28 день навкруг своєї оси, але сей рух є лиш по-